

שיעורי הישיבה

השיעור היומי (ימים א - ה): בשעה 18:00
לגברים בלבד!

השיעור המרכזי (מוצ"ש): בשעה 21:00
עזרת נשים פתוחה!

התלמוד 30, באר שבע

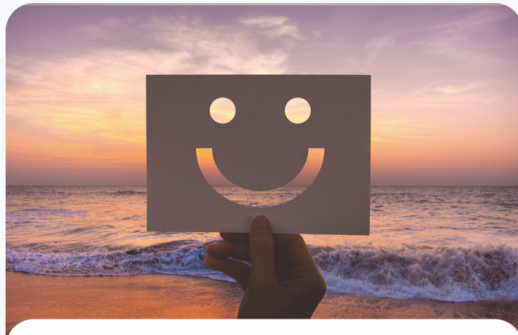
פרשת ויחי - זמני כניסת שבת

רבינו תם	צאת השבת	כניסת השבת	
17:59	17:27	16:15	ירושלים
17:55	17:23	16:32	תל אביב
17:54	17:23	16:31	חיפה
17:59	17:27	16:35	באר שבע

"הצילני מדמים אלוהים"

"הצילני מדמים אלוהים" אמר דוד המלך עליו השלום: הצילני אלוהי, לבל
אחשוב את הממון לאלוהים.

(רבי משה מקוברין)

הפתגם השבועי

יגאל בן פלורה

יפתח בן ג'ולייט

אליהו דבוש בן אולימפיה

ציון בן נוריה

לעילוי נשמת

פנינים מפרשת השבוע

ישנה מחלוקת בפוסקים כל כמה שנים זהו דור חדש, יש אומרים 50 שנה ויש אומרים 40 שנה אך בימינו בכל שנה זה כבר דור חדש מכיוון שקצב ההתדרדרות, לצערנו, הוא מהיר ומה שהיה לפני 5 שנים לא דומה במעט למה שקורה בימינו. בנוסף, ילדים בני 14 יודעים הרבה יותר ממה שיודע אדם בוגר ואם כן, איפה היא נקודת השבר? מה גרם למצב להתדרדר כל כך??

בפרשת השבוע פותחת הפרשה בכך שיוסף מגיע עם שני בניו, מנשה ואפרים, ליעקב אביו בכדי שיברך אותם. יעקב היה חולה ושוכב במיטה, אך כשהגיעו יוסף וילדיו התחזק יעקב והתיישב על מיטתו וביקש מיוסף שיקרב את הנערים בכדי שיוכל לברך אותם. כאשר בירך יעקב את הנערים אמר להם "המלאך הגאֵל אתי מכל-רע וְיִבְרַךְ אֶת-הַנְּעָרִים וְיִקְרָא בְהֵם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתִי אֲבָרְתֶם וְיִצְתַק וְיִדְגוּ לְרֵב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ" ולכאורה אנחנו רואים שיעקב השווה את בניו של יוסף שמשולים לכל עם ישראל לדגים, ויש לשאול, מדוע השווה אותם יעקב דווקא לדגים?

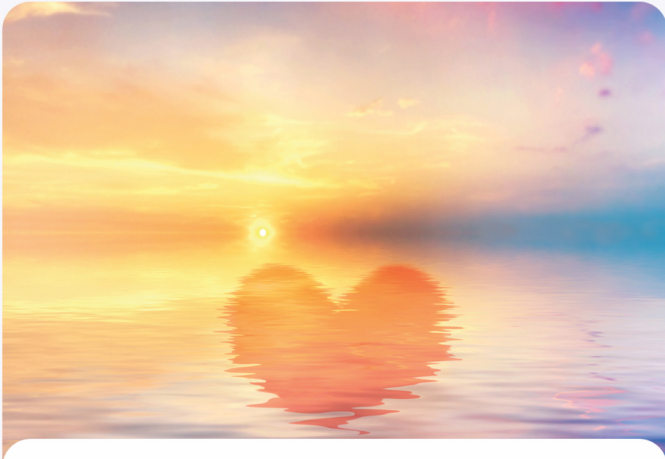
לשאלה זו יש תשובות רבות, אך אנחנו נתמקד רק בתשובה אחת. דגים הם ההפך מכל העולם כולו, כלומר כל העולם כולו ברגע שנכנסים למים ואין להם אויר מאבדים שליטה ומחפשים חמצן, לעומת זאת, דג ישחה במים בלי בעיה וברגע שתוציא אותו מהמים הוא יתחיל להתפרפר... כך בדיוק עם ישראל כמו הדגים, כיוון שבכל העולם חושבים שכל החיים נועדו עבור מועדונים או קבוצת כדורגל או תאווה כאלה ואחרות אך תדע לך, אתה יהודי אתה בדיוק כמו דג, כמו שכל הגויים האלה לא יכולים לחיות בתוך במים, אתה יהודי ולכן אתה לא יכול לחיות מחוץ למים, וגם אם תאמר שישנם יהודים שהולכים למועדון ונראים שמחים ואף רוקדים... זה לא נכון כי יהודי לעולם כמו דג והסיבה היחידה שהוא מתנועע היא מכיוון שהוצאת אותו מהמים ואלו התנועות האחרונות לפני מותו... וכמו כן, אם תכניס גוי למים הוא ימות מכיוון שגוי שלומד תורה חייב מיתה ואין מים אלא תורה. וזה מה שאמר יעקב אביו לבניו של יוסף, אני כבר זקן ועומד להיפטר מן העולם וברכה אחת יש לי לברך אתכם, אם אתם רוצים שיהיה לכם תמיד ברכה ותצליחו במעשה ידיכם אז "תדגו לרוב בקרב הארץ" כלומר תהיו כמו דגים ותדאגו תמיד להיות מחוברים לתורה ולדרך ה'.

העולם נברא בצורת עיגול בכדי ללמד אותנו שאי אפשר לעמוד במקום, תמיד נמצאים בתנועה קדימה או חס ושלום אחורה... לכן עלינו לדעת שאם אנחנו לא נמצאים במגמת עלייה בעבודת השם אז אנחנו נמצאים במגמת ירידה. אדם בגיל צעיר שנמצא בתוך בור כלומר, שקוע בתאווה העולם הזה וכשמעוררים אותו לחזור בתשובה ולהתעורר הוא מסרב בטענה שבהמשך הוא יתקן את מעשיו, אינו יודע שבהמשך הבור שהיה בגובה 10 מטרים יהיה בגובה 50 מטרים ויהיה הרבה יותר קשה לצאת ממנו, ואם עכשיו כשהבור יחסית קטן הוא לא מצליח להתגבר ולצאת ממנו, מה יהיה בהמשך?! לכן, עלינו לקחת החלטה ולהתחיל להשתנות מעכשיו שנאמר "היום אם בקולו תשמעו".

מסופר על יהודי אחד שהיה חולה מאוד ומצבו התדרדר מפעם לפעם עד אשר הגיע למצב שבו הרופאים הרימו ידיים, והודיעו למשפחתו שיבואו להיות איתו בימים האחרונים של חייו. כאשר הגיעו שלושת בניו וישבו סביב מיטתו, ניסו לעודד אותו בכך שכל אחד מהם הבטיח לעזור בדרכו ולתרום את חלקו לעילוי נשמתו. הבן הראשון הבטיח שבכל שבת הוא יאסוף את ילדי השכונה ויקראו יחד תהילים ברוב עם, לעומת זאת הבן השני הבטיח שיחלק את כל המשניות בין חברי הכולל וכך יסיימו את כל הש"ס בכל שנה לעילוי נשמתו, ואילו הבן השלישי חשב מעט ולאחר מכן אמר לאביו שהוא מגיע מחר בבוקר ומוציא אותו מבית החולים לטיול קצרצר, על מנת להסביר לו איך הוא תורם את חלקו.

למחרת בבוקר מגיע הבן ומבקש מאביו שיקח איתו נר וגפרור ויצאו לדרך, האב הסקרן התעניין לאן פניהם מועדות והבן המשיך לומר לו שזוהי הפתעה... כאשר הגיעו למקום שבו אי אפשר להתקדם יותר עם הרכב, כיסה הבן את עיניו של אביו בסרט והולך אותו לאט לאט בעזרת כיסא הגלגלים לעבר היעד המסתורי, כאשר עמדו בפתח מערת נטיפים הוריד הבן את כיסוי העיניים לאביו והחלו להתקדם לבפנים, בתחילה היה זה מראה מרהיב אך ככל שהתקדמו לתוך המערה החל להיות חשוך ומפחיד ואז ביקש הבן מאביו שידליק את הנר בעזרת הגפרור שביקש ממנו להביא, אך לא היה בידו הנר כיוון ששכח אותו... הוא אמר לו הבן שלו שזה בדיוק המסר שהוא רצה להעביר לו ואמר "אבא, רציתי להמחיש לך שאם אתה לא תדאג לעצמך, אף אחד לא ידאג לך..." אביו הבין את המסר ומיד קיבל על עצמו תשובה שלמה וניצל את ימיו האחרונים לתורה ויראת שמיים על מנת לדאוג לעצמו לעולם הבא.

מכאן נלמד שאין לנו לסמוך על אף אחד שיעזור לנו ובטח שלא על עצמנו בהמשך הדרך, אלא עלינו לשנס מותניים ולהתחיל להתקרב לאביו שבשמיים כבר היום ולא לחכות אפילו לא רגע אחד!

זוגיות

דווקא השוני שבין בני הזוג גורם לקבלת החלטות נכונות יותר, ויוצר את היופי והשלימות במשפחה. הנה בעל כועס וזועם על שכנו, וכבר הוא מכריז בקול רם: "אני עכשיו עולה לצעוק עליו / להכות אותו על העוול שעשה לי". אשתו מגיבה: "נכון, הצדק עמך, אבל למה צעקות ומכות? אתה תבייש את כולנו, מה יאמרו השכנים?". והוא מגיב בזעם: "תמיד את חושבת על מה יגידו. זה לא מעניין אותי!". והוא לא שם לב שהיא בעצם איזנה אותו, שלא יעשה טעויות. הוא ניגש לחלון, מביט בעוברים ושבים ברחוב, ולבסוף נרגע ומתנהג אחרת מכפי שתכנן. הוא עולה לשכן ומדבר אתו בתקיפות רגועה יחסית. וכך, משפחתו השיגה את התועלת הנדרשת מהשיחה, בזכות ההבהרה החד משמעית שלו בעוצמה שהאישה לבדה לא היתה יכולה לבצע ולהשיג, אך לא התפתח מזה ריב, וגם המשטרה לא הייתה צריכה להתערב כפי שהיה קורה אילו התנהג כפי שתכנן תחילה.

האישה יכולה לצאת מסיפור כזה כשהיא נסערת, אולם התועלת שהשיגה כתוצאה מהאיזון ביניהם שווה כל הון. שהרי באופן כללי, האב-טיפוס הגברי מציב מטרה, וחותר להגיע אליה מבלי להביט לצדדים. אולם האב-טיפוס הנשי יותר הרמוני, ובוחן את ההשלכות השונות. אלא שהיא לבדה, מרוב חשבונות בדבר שיש בו צדדי ספק, עלולה לנקוט בשב ואל תעשה ולא לפעול. ואילו הוא לבדו, עלול לפעול ללא שיקול דעת מספיק. אולם שניהם יחד מוצאים פתרון ומגיעים למצב הבריא. הרי לנו שדווקא הדבר שנראה כחסרון, אינו אלא יתרון. בכוחה של התבוננות כזו לסייע לבני הזוג לקבל את החיסרון שבבני זוגם כדבר מועיל, ולבסוף לחיות את חייהם בשמחה, ורק לחייך וליהנות מהמצב בינם לבין עצמם.

מעשה במלך חשוב ורם, שהיה חכם ונבון, ומנהיג את מדינתו בעוז ובאהבה, אלא שהיו כמה מומים בגופו. רגלו האחת היתה עקומה, בגבו גיבנת מכוערת, ועינו האחת בולטת מאד. והנה, לקראת חגיגות החמישים להכתרתו, הזמין מנהל החגיגות צייר שיצייר את דיוקן המלך כאשר הוסר הלוט מעל התמונה, כעס המלך: "וכי כך מצוירים מלך נכבד?". ומיד ציווה להעניש את הצייר. לאחר מספר חודשים נערכה חגיגה נוספת, ושוב הוזמן צייר לצייר את המלך. כאשר הוסר הלוט מעל הציור נראה המלך במלא יופיו והדרו, רגליו ישרות, גבו זקוף, ועינו נאות. נעלב המלך: "זהו אדם הדומה לי, אבל זה לא אני". ומיד ציווה להעניש את הצייר. לחגיגת סוף שנת החמישים חיפשו אנשי המלך צייר נוסף, אך כולם פחדו לצייר את המלך, מלבד צייר זקן וחכם שחי בכפר ניחש.

כאשר הוסר הלוט, ראו כולם את המלך מצויר כשהוא רוכב על סוס אביר, רגלו הימנית הבריאה נראית מצד אחד והסוס מסתיר את רגלו השבורה. הוא נראה מצדו הקדמי, כך שגבו לא נראה. לעיניו הוא מצמיד משקפת, וכך לא נראית עינו המכוערת. נהנה המלך ונהנה כולם, והצייר קיבל את שכרו הרב.

הגדולה במערכת הנישואין היא לכסות לגד עיניו את החסרונות שבזוהת, מבלי שיבלטו ואפילו לא ייראו, באמצעות הסתכלות בטוב שבבעל ובעשייה החיובית שעושה, על אף מגבלותיו וחסרונותיו. הנה על עינו הבולטת יש משקפת, הנה הוא רוכב על סוס, והגיבונת בכלל לא נראית היא נמצאת שם מאחור. איזה מלך נאה נמצא כאן. וכך גם בנישואין. בעלי לא נותן מסיפק תשומת לב? הרי הוא כל כך טורח בעבודה לצורך כלכלת הבית. ועל זה נאמר: "על כל פְּשָׁעִים - תִּקְפָּה אֲהַבָּה".

סיפורי צדיקים

מסופר על הגאון רבי אברהם גניחובסקי זצוק"ל מראשי ישיבת "טשעבין" בירושלים אשר נהג מידי ליל שבת ללמוד בחברותא עם אברך ת"ח שהיה מגיע לביתו.

באחד מילי השבת הגיע החברותא לביתו של הרב כהרגלו, אך לצערו באותו לילה אירע לו מקרה מצער מאוד במקום לנקוש על הדלת הוא לחץ בטעות על כפתור הפעמון שליד הדלת וקולו של הצלצול נשמע בכל הבית. האברך עמד במשך מספר שניות כשהוא נבון מכר שכולם שמעו את קול הפעמון ובכך חילל את השבת הקדושה בפניו ביתו של הרב.

למרבה ההפתעה על אף הרעש החזק שנשמע איש לא ניגש לפתוח את הדלת. האברך המתין במשך מספר רגעים כשהוא נבון מהמקרה, ומשראה שאיש לא פותח את הדלת סבר שהגר"א גניחובסקי לא שמע משום מה את צלצול הפעמון והחל לדפוק על הדלת פעם נוספת, אבל גם אז לא נשמע רחש כלשהו מן הבית ואיש לא ניגש לפתוח.

לאחר דקות ארוכות של המתנה לפתע נשמע קול של מפתח בדלת והרב פתח את הדלת כשהוא לבוש בבגדי שינה ונראה כמי שמתאושש וקם זה עתה. פתח הרב ואמר לחברותא בגישה של התנצלות: "אני מבקש סליחה אם נאלצת לדפוק זמן רב בדלת, פשוט זה עתה קמתי ומיד ששמעתי את הנקישות מיד רצתי לפתוח". ראש הישיבה עשה כל שביכולתו כדי להוכיח לאורחו שהוא וכל בני הבית נרדמו ולכן איש לא פתח את הדלת. כמובן שהדבר היה לפלא בעיני החברותא של הרב שמעולם לא קרה כדבר הזה שמצא את הרב ישן, מה גם שהשעה הייתה מוקדמת ביחס לשעות בהן הרב עולה לישון.

לימים כאשר שאלו מדוע הרב עשה זאת הוסבר שכאשר הרב שמע את צלצול הפעמון בשבת הבין שאם יפתח את הדלת מיד כהרגלו, החברותא יעמוד במצב מאוד לא נעים על כך שחילל השבת. לכן כדי למנוע זאת מיד החליף את בגדיו לבגדי שינה ועשה עצמו כמי שקם זה הרגע ממיטתו, ובכך יגרום לחברותא לחשוב שלא שמע את הצלצול. הרב העדיף לבייש עצמו כביכול על שנרדם בשעה מוקדמת והעיקר לא לגרום ביזיון ליהודי!

שם פרטי: איתיאל כושנגי

ספר קצת על עצמך: בן 18 גר בבאר שבע, גדלתי למשפחה חרדית. למדתי בתלמוד תורה, אחרי זה למדתי בישיבה תיכונית. למדתי מחשבים ותוכנות והשאיפה שלי הייתה לעבוד בתחום הזה.

איך התקרבת לישיבה: אח שלי הכיר לי את השיעורים של מורנו ורבנו לפני בערך שלוש שנים. מה שאהבתי בשיעורים זה את החום והאהבה שהרב מעניק לכל אחד ואחד וזה ממש מגנט אותי!

איך אתה מרגיש היום: ב"ה היום בזכות השיעורים אני מרגיש שהשתנתי במידות שלי ובכיבוד הורים שלי ואני יותר מסופק מעצמי ואני ממש שמח שהכרתי את הצד האמיתי של התורה והכל בזכות הרב, וגם ב"ה נכנסתי לישיבה. והשאיפה שלי זה להיות בן תורה אמיתי!

מה המשפחה שלך חושבת: כמו שכבר הזכרתי המשפחה שלי היא חרדית אז היא ממש שמחה מזה שהתחלתי להתחזק ושנכנסתי לישיבה והם ממש גאים בי ואני מרגיש שאני גורם אושר למשפחה שלי.

במקום שבעלי תשובה עומדים

הלכה א': הנכנס לבית הכנסת בזמן שאומרים "עלינו לשבח" יש לו לעמוד ולומר יחד איתם אפילו שכבר התפלל משום שאין זו דרך ארץ שכולם עומדים והוא יושב.

הלכה ב': כשיושב אדם בבית הכנסת ובא אדם אחר לשבת לידו יש לו לקבלו בסבר פנים יפות ובדרך ארץ בפרט שמדובר באורח חדש בבית הכנסת.

הלכה ג': אדם שיש לו מקום קבוע בבית הכנסת וקרה מקרה שאדם אחר ישב במקומו לא יקימו משם חלילה או ירמוז לו שזהו מקומו ולכן יותר וישב במקום אחר.

הלכות בין אדם לחברו

שאלה א': האם מותר למרוח לק מר על הציפורניים שמטרתו למנוע מהאדם לכסוס את ציפורניו?

תשובה: אסור למרוח לק זה בשבת משום צובע ואפילו שמטרתו אינה לצבוע את הציפורניים כלל אלא למנוע כסיסת ציפורניים.

שאלה ב': ציפורן שכמעט כולה פרשה מהגוף האם מותר להסירה בשבת?

תשובה: ציפורן שפרשה רובה מן הגוף ומיעוטה עוד מחובר אם הדבר מצער אותו מותר לו להסירה רק באמצעות ידיו או שיניו בלבד ולא בכלי.

שאלה ג': פצע שהגליד על העור האם מותר להסירו בשבת?

תשובה: גלדי פצע שנתייבשו מותר להסירן בשבת ואין בזה משום איסור גוזז משום שהגלד הוא תערובת של דם ולחות ואינו מחובר כלל בגוף האדם רק נדבק שם בעקבות הפצע.

הלכות שבת

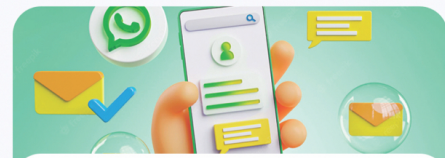
הורידו את אפליקציית אוהל בנימין

חפשו "אוהל בנימין" בחנות האפליקציות

חפשו ביוטיוב ובפייסבוק

"הרב נתנאל סנדרו בוחניק"

הצטרפו אלינו לווצאפ!

כתבו ב"בן" / "בת" למספר: 050-435-9791